

Sygn. akt III Kp 2020/13

POSTANOWIENIE

Dnia 4 marca 2014r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu w Wydziale III Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSO Marek Poteralski

Protokolant: Joanna Sikora

Przy udziale Anny Kaniak Prokuratora Prokuratury Rejonowej

po rozpoznaniu w sprawie o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k.

na posiedzeniu w dniu 4 marca 2014r.

zażalenia z dnia 14 października 2013r. (data wpływu) na postanowienie Prokuratury Rejonowej dla Wrocławia Krzyki Zachód we Wrocławiu z dnia 19 września 2013r.

na podstawie art. 329 § 1 i 2 k.p.k., art. 437 § 1 k.p.k.

postanawia

uchylić zaskarżone postanowienie Prokuratury Rejonowej dla Wrocławia Krzyki Zachód we Wrocławiu z dnia 19 września 2013r. wydane w sprawie o sygn. akt 1 Ds. 2356/13 o umorzeniu śledztwa i sprawę przekazać do ponownego rozpoznania.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 19 września 2013r. Prokuratura Rejonowa dla Wrocławia Krzyki Zachód we Wrocławiu umorzyła śledztwo w sprawie doprowadzenia w okresie od 2009 r. do 2010 r. we W.i K., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości w kwocie 590 000 zł A.i J. W. poprzez wprowadzenie ich w błąd, co do zamiaru wywiązania się z umowy pożyczki pieniędzy w w/w kwocie

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. – wobec braku danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia przestępstwa.

Zażalenie na powyższe postanowienie wywiedli w dniu 14 października 2013r. (data wpływu) pokrzywdzeni A. W. oraz J. W. zarzucając, iż prowadzący postępowanie przygotowawcze nie przeprowadził wszystkich niezbędnych czynności do wyjaśnienia okoliczności sprawy. Ponadto skarżący zarzucili błąd w ustaleniach faktycznych polegający na tym, iż oskarżyciel publiczny przyjął, że pokrzywdzeni nie zostali wprowadzeni w błąd przez pożyczkobiorców na okoliczność ich możliwości finansowych w zakresie zwrotu pożyczonych środków finansowych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Zażalenie zasługuje na uwzględnienie.

W ocenie Sądu postanowienie o umorzeniu postępowania jest, co najmniej przedwczesne. Przestępstwo oszustwa zgodnie z treścią art. 286 k.k. polega na działaniu w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i doprowadzeniu innej osoby do niekorzystnego rozporządzenia własnym lub cudzym mieniem za pomocą wprowadzenia w błąd albo wyzyskania błędu lub niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranego działania.

W przedmiotowej sprawie oskarżyciel w uzasadnieniu postanowienia o umorzeniu postępowania przyjmuje, że „trudno jest bezspornie uznać, że M. i W. S. czy T. N. swoim zachowaniem wprowadzili pokrzywdzonych w błąd, co do swojej kondycji finansowej bądź takowy błąd czy niezdolność do należytego pojmowania przedsiębranego działania wyzyskali”. (K. 125).

Odnosząc się do tego stwierdzenia należy stwierdzić, że jest ono, co najmniej niefortunne, albowiem do stwierdzenia, że czy zostało popełnione przestępstwo nie jest konieczne, aby jakieś ustalenia były „bezsporne”, prokurator ma, bowiem obowiązek dokonać oceny zgromadzonego materiału dowodowego i na jej podstawie pomimo spornych relacji oceniając wiarygodność zgromadzonych dowodów podejmować decyzje procesowe.

Analiza całokształtu materiału dowodowego wskazuje ponadto, wbrew ustaleniom prokuratora, że pokrzywdzeni mogli być wprowadzeni w błąd. Świadczą o tym chociażby relacje J. W. złożone w dniu 4 października 2011r., gdy była przesłuchiwana, jako oskarżona. Podała ona wówczas, że na spotkaniach towarzyskich „W. zapewniał nas, że nie ma żadnych innych zadłużeń, a w razie kłopotu dysponuje nieruchomościami i działką, które może spieniężyć” (k. 77). Okoliczności te częściowo potwierdził skarżący A. W.. Stąd mając na uwadze te relacje należało przeprowadzić szczegółowe przesłuchanie pokrzywdzonych i ewentualnie innych osób na te okoliczności ewentualnie przeprowadzić konfrontacje w celu ustalenia, czy i ewentualnie, kiedy sytuacja taka miała miejsce.

W konsekwencji, jeśli sytuacja taka miała miejsce koniecznym było dokonanie także ustaleń w zakresie sytuacji majątkowej spółki (...) jak i osób przyjmujących pożyczki od pokrzywdzonych.

Było to niezbędne chociażby z tego powodu, że zgromadzony materiał dowodowy wskazuje, iż osoby te nie miały majątku i były prawdopodobnie zadłużone. T. N. zeznał, bowiem, iż spółka miała zadłużenie na ok. 3 mln zł. (k. 118). Dopiero ustalenie tych okoliczności w ocenie Sądu pozwoli na obiektywną ocenę sprawy w kontekście czy doszło do popełnienia przestępstwa.

Reasumując zażalenie skarżących zasługuje na uwzględnienie.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy prokurator dokładnie przesłucha pokrzywdzonych i wyjaśni rozbieżności w ich dotychczas złożonych relacjach przeprowadzając w razie potrzeby ich konfrontację. Ponadto prowadzący postępowanie ustali sytuację spółki (...) jak i osób przyjmujących pożyczki od pokrzywdzonych i oceni czy rzeczywiście w czasie udzielania pożyczek ten podmiot osiągał dochody a pożyczkobiorcy dysponowali majątkiem, który stanowił zabezpieczenie spłaty pożyczonych pieniędzy, czy też spółka (...) była zadłużona a nadto, na co zostały przeznaczone środki pochodzące z pożyczek od pokrzywdzonych. Mając powyższe rozważania na uwadze w celu uzupełnienia postępowania przygotowawczego na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. Sąd orzekł o uchyleniu zaskarżonego postanowienia.